

*SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA*

18

VICTORIA FURCOIU

POVEȘTI CU UMOR VINDECĂTOR

Citește, reține, zâmbește!
Terapie prin ... poveste!

Editura Arco Iris
BRAȘOV, 2022

Cuprins

Pag. 4	POVESTEA UNUI PUI DE VULTUR
Pag. 6	ÎMPĂRATUL ȘI PRIVIGHETOAREA
Pag. 8	VEVERIȚA ȘI CORBUL
Pag. 10	LEUL ȘI MAIMUȚA
Pag. 12	VULPEA ȘI IEPURELE
Pag. 15	MAREA ȘI RÂUL
Pag. 16	SCROAFA ÎN COPAC
Pag. 18	CORBUL ȘI VULTURUL
Pag. 20	ROADELE FERICIRII
Pag. 21	MUSCA ȘI ALBINA
Pag. 22	COCOȘUL „SAXOFON”
Pag. 24	DOUĂ GRĂUNȚE
Pag. 25	IERTAREA ADEVĂRATĂ
Pag. 26	LACRIMI DE CROCODIL
Pag. 27	LAMA ȘI CĂMILA
Pag. 28	POVESTE CU ... DAR
Pag. 29	PREȚUL ÎNGÂMFĂRII
Pag. 31	FABULĂ ANATOMICĂ
Pag. 32	CĂRTURARUL ȘI FÂNTÂNARUL NECINSTIT
Pag. 34	SUPĂRARE TRECĂTOARE
Pag. 35	ALEGEREA SALVATOARE
Pag. 36	O LINGURĂ DE BUNĂTATE
Pag. 37	IEPURELE ÎNȚELEPT
Pag. 38	VULPEA LA GĂINĂRIE
Pag. 40	ȚESTOASA ȘI MAIMUȚA
Pag. 41	HOMARUL ȘI NEAMUL CRUSTACEU
Pag. 43	VISUL
Pag. 45	VULPEA ȘI URSUL
Pag. 46	GREIERELE ȘI FURNICA (în alt fel, de la bunica)
Pag. 48	VOCABULAR

POVESTEA UNUI PUI DE VULTUR

Motto:

*Învăță din poveste, cât îți va fi de bine,
Când faptele-ți vor crește încrederea de sine!*

Într-o zi, un pui de vultur întrebă pe mama lui,
De ce construisese cuibul sus, pe vârful muntelui?

Atunci, mama iubitoare i-a dat răspuns puiului:
„De sus, vor fi mai ușoare lecțiile zborului.”

Auzind, o spaimă mare l-a cuprins, că într-o zi,
Va trebui (vaai!), să zboare singur. Cum va reuși?

Astfel, o ruga pe mamă, pe spinarea ei să-l poarte,
Fiindcă el, cuprins de teamă, fugea de zbor ca de moarte!

„Sunt sigur că nu e bine, la zbor, singur să pornesc!

Dacă am rău de-înălțime, de la care s-amețesc?!?”

Dacă o aripă nu ține și o să mă prăbușesc?!?”

Așa îi chinuiau mintea dezamăgitoare frici,

Până mama i-a dat vestea: – Astăzi, vom zbura de-aici!

Că uite, a venit timpul, să înveți singur să zbori,

Iar eu o să „scutur” cuibul! – Nuu! Te rog! Mă trec fiori*!

Striga el cu disperare, în timp ce ea îi spunea

Că va trebui să zboare de pe munte, după ea.

Neîndrăznind să se desprindă, fără niciun ajutor,

Ceru vântului să vină și să-l ajute la zbor.

Vântu-a zis: – Puiule dragă, suflând, te voi ajuta

Să zbori, însă, numai dacă tu singur nu vei putea,

Atunci când vei încerca!

Puiul vrea să se desprindă. Vântul, chiar de nu sufla,

Cu o adiere blândă, numai îl încuraja.

Atunci, fără să mai șadă în loc, aripi și-a deschis,

De nici nu-i venea să creadă cum toată frica a-nvins

Și de stâncă s-a desprins.

Apoi, zburând fără teamă, așa mândru se simțea

Când, ajungând lângă mamă, ea-ntre aripi îl prindea.

Sigur pe el, fericit, striga de sus, dintre nori,
Vântului drag, bun amic: „Cât de frumos e să zboori!!”

Simțindu-și toată puterea, curajul îi tot creștea,
Așa-ncât și vânătoarea, doar un fleac i se părea!

Morala 1.:

*De poți scăpa de teamă,
Curajul singur vine.
Și-apoi, afli ce-nseamnă
Încrederea de sine!*

Morala 2.:

*Ca puiul cel de vultur,
De vei putea să-nveți
Că poți să te-ajuci singur,
În viață, reușești!*

Motto:

*„Poveștile sunt aripi care vă ajută să creșteți în fiecare zi.”
 Richard Van Camp (Canada)*

A fost demult, demult, în lumea păsărească,
 Un fel de împărat ce-avea să le vestească
 Păsărilor supuse, că el va răsplăti
 C-un premiu pe aceea care va dovedi
 Că are pentru pui iubirea cea mai mare,
 Vizibilă în cuib, la o verificare.

Premiul avea valoare, firește, nu în bani,
 Ci-asigura provizii de hrană pe doi ani
 Celei ce-ar fi convins că-i cea mai iubitoare,
 Oricât ar fi avut familia de mare.

Și-au început pe rând să arate fiecare
 Iubirea, însă barza zise convingătoare:

– Eu fac cuibul mai trainic, ca vântul să nu-l strice,
 Și am grijă ca puii să-mi fie ocrotiți,
 Deci nimeni în iubire de pui nu m-ar întrece,
 Oricine poate spune, ai mei sunt mai iubiți!

La fel și alte păsări, ca și ea prezentau,
 Spre puii lor, în toate, câtă iubire-aveau.

Atent, pe fiecare, împăratul a ascultat,
 Prin cuiburile toate, trei zile s-a uitat,
 Apoi, a spus, firește, ce hotărâre-a luat:

– Am înțeles, desigur, că adevăr ați spus,
 Dar am și cercetat prin cuiburi și-am ajuns
 La hotărârea dreaptă, că cea mai iubitoare
 De puișori se-arată mica privighetoare!

Decizia luată stârni multă mirare.

Și multe dintre ele strigară-n cor: „Eroare!!”

– Știm (zise tare una, ceva mai îndrăzneată),

– Că ea este, desigur, mai bună cântăreață!

Dar... oare... dintre toate, e cea mai iubitoare

– De pui? Mă roade tare această întrebare!

Sau ... altul e motivul să ia premiul cel mare?!?

Știind că nicidecum n-a fost părtinitoare*,

Ci foarte înțeleaptă fu hotărârea sa,

Cu mult calm, împăratul le-a explicat așa:

– Am ales-o pe merit (n-am cum să mă încurc),

Fiindcă în cuibul dânzei sunt și doi pui de cuc.

Deci nu își îngrijește doar puii ei iubiți,
Ci și pe-aceia care-s de mamă părăsiți.

Mare și-adevărată este iubirea sa,
De poate să iubească și puii altele!
Cum glasul îi e dulce și cântecul duios,
Așa-i pe dinăuntru sufletul ei frumos!

Morala:

*Ca pasărea cea mică, la fel puteți și voi,
Dragi oameni, să fiți darnici și buni, și iubitori!
Așa cum vă iubiți copiii minunați,
Să le-arătați iubire și celor întristați,
Rămași orfani pe lume sau (vaai!), abandonati!*

